

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannym i wydaniu wieczornym, — w niedziele i święta tylko wydanie poranne, — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chełmicki, wiadomości potocznych Wiktor Ujma, za inne działy odpowiada Antoni Konieczny, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor naczelny: Dr. Marjan Seyda

Nr. 520

Poznań, środa dnia 11 listopada 1931

Rok XXVI

„Urojone“ niebezpieczeństwo żydowskie

Jak już wczoraj zaznaczyliśmy, „Gazeta Polska”, naczelny organ obozu rządowego, broni na całej linii Żydów jako elementu „państwowego”, a obrzuca błotem polski obóz narodowy za jego „anty-państwową” walkę z „urojonem niebezpieczeństwem żydowskim”.

Nie jest to przypadek. Cała polityka obozu rządowego polega na jak najprzejawniejszym stosunku do Żydów. Na terenie polityki zagranicznej podkreśla się co chwilę szczery sentyment dla żydostwa całego świata, a wewnątrz kraju idzie się Żydom, gdzie tylko można, na rękę, wysuwając przedewszystkiem Żydów i ludzi pochodzenia żydowskiego na stanowiska państwowe aż do bardzo wysokich.

Robi się to niewątpliwie w celu zjednania sobie względów międzynarodowego żydostwa, tak wpływowego w świecie finansowym, ale robi się to — nietylko dlatego. Filosemityzm obozu rządowego nie jest natury tylko taktycznej. On jest szczery, wypływa z wewnętrzniego przekonania sterników „sanacji”. Znany jest uczuciowy stosunek Piłsudskiego do Żydów; znana jest rola Żydów i Żydek w szeregach „sanacyjnych”; znana ostatecznie umysłowość wpływowszych czynników tego obozu, tak silnie stojąca pod wpływem prądów żydowsko-liberalno-wolnomularskich.

Jeżeli przeto główny organ prorożadwy pisze o „urojonem” niebezpieczeństwie żydowskim, pisze szczerze. Dla niego bowiem niebezpieczeństwo żydowskie nie istnieje.

A czuje je przecież i rozumie każdy obywatel kraju, Polak, mający instynkt samozachowawczy w porządku. Wystarczy przecież wspomnieć, że — poza ziemiami zachodnimi — Żydzi panują w bankach, w handlu, przemysle, w zawodach liberalnych, panują w znacznej mierze nawet w rzemiośle, — że wskutek Żydów polski stan średni, który powinien być podstawą równowagi społecznej i politycznej kraju, znajduje się wciąż jeszcze w stanie karłowatym, — że Żydzi zawojowali politykę, prasę, literaturę, sztukę, że weiskają się łokciami do życia nawet towarzyskiego, że przedewszystkiem wywierają strasznie destruktywny wpływ na duszę narodu, na ustrój jego moralny, który rozsadzają, przygotowując grunt dla przewrotu.

Zażądanie Polski, zażądanie przedewszystkiem miast poza dzielnicą zachodnią, a nawet już szeregu miast na Śląsku, zażądanie środowisk życia gospodarczego, politycznego i kulturalnego, oto największe zło, jakie trawi nasz organizm państwowy, oto największe niebezpieczeństwo wewnętrzne, jakie Polsce grozi.

Jeżeli chodzi o doświadczenia bliższej przeszłości, słusznie przypomina poseł Petrycki w „Gazecie Bydgoskiej”:

„Żydzi zawsze chcą być narodem wybranym i panować nad innymi ludami.”

Bandy Żydów w Wilnie napadają i biją chrześcijan

Wilno, 11. 11. (Tel. wł.) Napady Żydów na chrześcijan w Wilnie nie ustają. „Sanacyjne” „Słowo” donosi o tem co następuje:

Już o zmroku zauważono bandy Żydów uzbrojone w łaski. Bandy te robiły wrażenie zorganizowanych bojówek, które napadały przez cały wieczór.

O godz. 20.00 został koło pałacu wojewódzkiego podstępnie napadnięty przez bojówkę akademicką Żydów członek miejscowego Koła Myśli Mocarstwowej Jan Słonicz-Słoński, któremu zmasakrowano twarz, przecięto wargę i dziąsło.

Nieco potem zostali napadnięci i również pobici studenci Heljodor Houwald i Eugenjusz Grodzieński.

Na ulicy Niemieckiej bojówka do-

konała krwawej rozprawy nad bezbronnymi chłopcami, którzy byli w czapkach młodzieży polskiej upodobnionych do akademickich. Napadnięci Wacław Rogow i Michał Risetko otrzymali dotkliwie rany głowy i szyi. Szczególnie zaciekle atak bojówki zauważono na ulicy Trockiej.

Przechodzący tamteży słuchacz Instytutu Handlowego Zenon Rozanowicz był dwukrotnie napadnięty.

Pierwszy raz przy zbiegu ul. Wileńskiej wyratowali Rozanowicza z opresji przejeżdżający powozem oficerek. Wracając po ujechaniu kilku ulic z powrotem Rozanowicz powtórnie zetknął się z bojówką i został dotkliwie zbity.

Wrażenie w Warszawie

Warszawa, 11. 11. (Tel. wł.) — Wiadomość o zajściach w Wilnie rozeszła się szybko po całej Warszawie, a w Domu Akademickim przy ul. Grójeckiej zwołano naprędce około godziny 10 wieczorem wiec mieszkańców Kolonii Akademickiej. Było około 700 akademików.

Zebrałym odczytano wiadomości z Wilna. Kilku mówców omawiało sytuację na wyższych uczelniach. Mówcy wzywali młodzież do zakładania zielonych wstążeczek, jako wido-

my znak bojkotu Żydów. Dla uczczenia zmarłego w Wilnie kolegi zarządzone minutę milczenia. Zebrani rozeszli się w spokoju.

Wiadomości, nadchodzące z Wilna, donoszą, że student żydowski Szymanowicz, przywieziony z ciężkimi ranami głowy do szpitala żydowskiego, zmarł tam. W szpitalu św. Jakoba znajduje się około 20 rannych studentów. Pogotowie ratunkowe zaopatrzyło wczoraj około 40 studentów Polaków i Żydów. (w)

Proces przeciw posłom „Centrolewu“

Piętnasty dzień rozprawy

Warszawa, 11. 11. (Tel. wł.) Na dzisiejszej rozprawie przeciw posłom centrolewu zeznawali przedstawiciele władz z Zagłębia Dąbrowskiego, a więc urzędnik województwa w Kielcu J. Boczar i wywiadowca Olszewski z Zawiercia, który mówił obszernie o akcji milicji i T. U. R. w Zawierciu. Milicjanci urządzali ćwiczenia w lasach zawierciańskich, ćwiczyli się w strzelaniu oraz w walkach ulicznych w terenie.

Pos. Dubois: Czy prawda, że byłem w marcu w Zawierciu?

Świadek: Tak. Pan nawet wydał ostatnie zarządzenia przed manewrami.

Dubois oświadcza, że udowodni, iż był w Zawierciu dopiero z końcem kwietnia.

Obrona wykazuje sprzeczność zeznań świadka na procesie z zeznaniami złożonymi w śledztwie. Świadek mianowicie twierdził przedtem, że ma informacje osobiste, teraz zaś dowodzi, że posiada informacje na podstawie zeznań osób postronnych, mianowicie od gajowych leśnych.

Do przerwy południowej trwały obszernie badania podinspektora policji Marjana Kozielskiego, który obecnie jest komendantem wojewódzkim we Lwowie, a przed rokiem był komendantem powiatowym policji w Zagłębiu Dąbrowskim. Twierdzi on, że z wiosną ub. r. na terenie Zagłębia pojawili się jacyś nieznanymi agitatorzy, którzy siali niepokój i zapowiadali nadchodzące jakiegoś specjalne wydarzenia aż do rewolucji włącznie. W kwietniu odbyły się manewry milicji, był zapowiedziany zlot T. U. R. w Zabkowie, polączone z ćwiczeniami milicji. To, o co T. U. R. prosił w podaniu o zalegalizowanie

zjazdu, na podstawie informacji policyjnych odbiegało od rzeczywistości. Wobec tego policja zarządziła specjalne przygotowania.

Kozielski otrzymał informacje, że jeden z oddziałów T. U. R. wysiadł w Łazach i maszeruje w kierunku albo Zabkowie albo Wosienia. Przypuszczał zatem, że oddział ten wybrał kierunek na Wosień celem odbycia ćwiczeń w tamtejszych lasach. Kozielski zabrał 40 policjantów i pojechał autem w tym kierunku. Na szosie spotkał oddział złożony z mniej więcej 150 ludzi, którzy szli w szyku wojskowym i przypominali raczej kompanię wojskową. Służbę łączności utrzymywali milicjanci na rowerach. Kompanja była umundurowana, a dowódcy zaopatrzeni w lornetki i mapy. Kozielski zatrzymał się wraz ze swoim oddziałem na rozstaju dróg, wiodących do Wosienia i Zabkowie. Kiedy „turowcy” udali się w kierunku Wosienia, Kozielski zatrzymał ich i komendant zapytał, dokąd oddział maszeruje. Komendant mu odpowiedział, że to go nic nie obchodzi, że ma rozkaz maszerowania do lasów Wosienia, że jest na to, zezwolenie. Na zapytanie, co będzie oddział robił w lasach wosieńskich, komendant odpowiedział, że otrzymał dalsze rozkazy w zamkniętych kopertach, ale nie chciał tych kopert pokazać.

Podczas rozmowy z komendantem Kozielski zauważył, że oddział T. U. R. zaczął się rozsypanąć i starał się okoliczności policyjne. Komendant oddziału zawołał, ażeby nie słuchali rozkazu zatrzymania się i pojedynczo doszli do Wosienia. Na dany znak policja z impetem wpadła na oddział i w ciągu kilku minut oddział był rozbity.

(Ciąg dalszy na stronie 5-tej.)

cydującą rolę. Żydzi na konferencji pokojowej w Paryżu robili wszystko, aby Pomorze i Górny Śląsk nie należały do Polski. Wplywom żydowskim na polityków angielskich zawdzięczamy, iż Gdańsk nie włączono do państwa polskiego, jak to z początku już było postanowione. Żydzi popierali akcję Ukraińców w Małopolsce wschodniej w r. 1918/19. Żydzi czynnie wspierali bolszewików w czasie ich najazdu na Polskę w roku 1920. Żydzi wreszcie uprawiali i uprawiają wrogą propagandę przeciwko państwu polskiemu zagranicą.

Ale dla obozu rządowego wszystko to nic nie znaczy. Mimo bolesnych doświadczeń przeszłości, mimo wzmagającego się z roku na rok rozpierania się żydostwa we wszystkich dziedzinach naszego życia zbiorowego, niebezpieczeństwo żydowskie pozostaje dla „sanacji” — „urojeniem”. Jak w tylu innych sprawach zasadniczych, tak w kwestji tej kapitalnej dla naszego bytu jest między obozem rządowym a obozem narodowym i wogóle wszystkimi żywiołami o zdrowym instynkcie samozachowawczym — przepaść.

O zwiększającym się niebezpieczeństwie żydowskim na obszarze ziem naszych zachodnich pomówimy osobno.

W trzynastą rocznicę

Dzień 11 listopada jest rocznicą ostatecznej klęski Niemców w wojnie światowej. W rządzie zwycięzców znalazła się — dzięki polityce Komitetu Narodowego Polskiego w Paryżu pod wodzą Dmowskiego i dzięki istnieniu armji polskiej we Francji — również Polska. Fakt ten sprawia, że rocznicę rozejmu z 11 listopada 1918 r. możemy obchodzić narówni z innymi narodami sprzymierzonymi jako czynnik samodzielny, jako podmiot niezależnej polskiej polityki.

Dzień dzisiejszy przypomina nam zarazem te wszystkie wysiłki narodu polskiego, które zmierzały konsekwentnie do wyzwolenia narodu z pod jarzma wrogiego. Przez cztery lata olbrzymia większość narodu we wszystkich dzielnicach dzięki stanowisku obozu narodowego miała front antyniemiecki wbrew wszelkim zakusom; wbrew wszelkim groźbom potęgi prusko-niemieckiej. Wskutek tej postawy przygniatającej większości narodu przez cały ciąg wojny światowej, zlikwidowanie Niemców w dniach listopadowych roku 1918 w Warszawie i wogóle Królestwie było owocem, który spadł z drzewa dojrzałości politycznej społeczeństwa.

W ten sposób triumf przewidywanej polityki polskiej na terenie zagranicznym skojarzył się z tryumfem zbawiennej polityki polskiej w kraju. Nie było to rzeczą przypadku: obie polityki prowadzone były przez ten sam obóz polityczny, który czerpał swoją moc z ducha i z dążeń narodu.

Otwarcie sesji parlamentu francuskiego

Paryż, 11. 11. (Tel. wł.) Jutro nastąpi otwarcie jesiennej sesji parlamentarnej. Zgłoszono już przeszło 100 interpelacji, wobec czego dyskusja zapowiada się bardzo ożywiona. Rozprawy toczyć się będą zarówno nad sprawami polityki zagranicznej, jak nad zagadnieniami wewnętrznymi.

mi. Do tego samego celu dążą Żydzi w Polsce, która dla nich ma specjalnie wielkie znaczenie. Nietylko dla tego, iż mieszkają u nas w wielkiej liczbie. Położenie Polski w centrum Europy i na rozstajach dróg na wschód zwróciło u-

wagę żydostwa na Polskę. Podczas wielkiej wojny Żydzi chcieli, aby powstało państwo polskie, ale równocześnie dążyli do tego, aby Polska była słabą politycznie i gospodarczo, bo wtedy w takiej Polsce Żydzi mogliby odgrywać de-

Józef Walkowiak

dyrektor biur miejskich

zmarł opatrzony św. Sakramentami w dniu 9 listopada r. b. w nocy, przeżywszy lat 65.
Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 13 listopada r. b., o godz. 14, z kostnicy Szpitala św. Józefa na cmentarz Farny, o czym zawiadamia

Poznań, ul. Mostowa 3.

żona z dziećmi i rodziną.

Uwiedomień nie rozsyła się.

zw 11 863

Dnia 10 listopada 1931 r. zmarł członek Towarzystwa naszego, ś. p.

Małgorzata Kowatzówna

Pogrzeb odbędzie się w piątek, 13 b. m. o godzinie 3,30 po poł. z Zakładu św. Józefa na cmentarz przy ul. Towarowej.

zw 11 865/6

Tow. Pielgrzym pod wezw. Matki Bożej w Poznaniu.

Wypadek 100

Murowane:

Kalamajski Najtańszy!

Każdy może się przekonać!

- Pończochy damskie „Macco” . . . 1⁹⁵
- Pończochy damskie jedwabny flor . . . 2⁶⁵
- Pończochy damskie jedwab do prania 3²⁵
- Pończochy damskie prima jedwab . . . 3⁹⁵
- Pończocha damska zimowa angielska 3⁹⁵
- Pończocha damska zimowa wełniana 4⁷⁵

Pw 8754/55-45.28/9

Dnia 10 listopada, o godz. 11 zasnął w Bogu, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy mąż, nasz kochany ojciec, ś. p.

Franciszek Hartinger

Pogrzeb odbędzie się w piątek, 13 b. m., o godz. 3 z Zakładu św. Józefa na cmentarz Farny. Msza św. żałobna odprawi się w poniedziałek, 16 b. m., o godz. 8 rano w kościele Pana Jezusa, a we wtorek, 17 b. m., o godz. 8 rano w kościele Kolegijaty Farnej.

W ciężkim smutku pogrążona

żona i córki.

Poznań, ulica Wodna 17/18.

dw 1591

Najst. Zakład Pogrzeb P. Piasecki Klasztorna 4

Józef Walkowiak

dyrektor biur magistrackich
długoletni sekretarz Koła Miast Wielkopolski

zmarł dnia 9 listopada 1931 r., przeżywszy lat 65.

Zmarły od założenia Koła Miast piastował urząd sekretarza tegoż Koła, spełniając Swe obowiązki bardzo gorliwie i sumiennie. Cześć Jego pamięci!

Prezes Koła Miast Wielkopolski

(—) **Barciszewski**, Prezydent miasta Gniezna.

nw 6883

Dnia 10 listopada 1931 r., o godz. 8-mej rano, zasnęła w Bogu, opatrzona Sakramentami św., nasza ukochana matka, babcia, prababcia, teściowa i ciocia, ś. p.

z **Przybyszów**

Konstancja Krzyżostaniakowa

przeżywszy lat 79. Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 13 listopada r. b. o godz. 2,30 po południu z domu żałoby, ul. Franciszka Ratajczaka 13 na cmentarz św. marciński przy ul. Bukowskiej. Msza św. odprawi się w czwartek, dnia 12. b. m., o godz. 10-tej w kościele św. Marcina.

W ciężkim smutku pogrążeni
dzieci i rodzina.

J. Wellowa, Poznań
Meisnerowie, Herne
Hajnowa, Herne
Przybylscy, Poznań
Wojciechowsky, Langendreer
Krzyżostaniakowie, Poznań
Krzyżostaniakowie, Szczodrzejewo.

wz 11 856

Dnia 10. b. m. rozstała się z tym światem, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., moja najukochańsza córka, nasza siostra, szwagierka, kuzynka i najlepsza ciocia, ś. p.

Małgorzata Halina Kowatzówna

o czym donoszą

w ciężkim smutku pogrążeni
matka i rodzina.

Poznań, Gdańsk, Toruń.

Pogrzeb odbędzie się w piątek, o godz. 3,30 z zakładu św. Józefa na staromarciński cmentarz przy ul. Towarowej.

Msza św. za duszę ś. p. Zmarłej odbędzie się w poniedziałek, o godzinie 8,30 w kościele św. Marcina.

zw 11 854

Zakład Pogrzebowy „Ceremonjal” Towarowa 25. Tel. 3180.

Księdzu Prof. Spachaczowi, księdzu Kaczyńskiemu, Kołu Spiewackiemu „Chopin”, Cechowi krawieckiemu, wszystkim Krotnym, Współkatorom i Znajomym za okazane współczucie oraz oddanie ostatniej przysługi naszemu najdroższemu Zmarłemu, ś. p.

Stefanowi Robaszkiwiczowi
składamy na tej drodze nasze serdeczne

Bóg zapłać!

zw 11 855

Rodzice i bracia.

Za złożone dowody szczerego współczucia, liczny udział przy składaniu zwłok ukochanej żony, naszej dobrej matki, składamy tą drogą wszystkim serdeczne

podziękowanie.

I. Hirschlikz dziećmi.

Poznań, 11. 11. 1931 r.

Tw 512

Sekretarz adwokacki

rutynowany, trzeźwy, do średniej kancelarii w Poznaniu, **zaraz lub od 1 grudnia br. potrzebny.** Zgłoszenia szczegółowe Kurjer Pozn. pod **zw 11852**

Dalszy spadek cen!

Oddam detalicznie kilka tysięcy par pończoch i skarpetek — **po cenie fabrycznej.**

Hurtowy Dom Pończoch
Pocztowa 31, 1 p.

zw 11 860a

Emalja

aluminium, nikiel, sztućce alpakowe, termosy, nożycki, aparaty, nożyki do polenia, maszynki do chleba, mięsa białek wanny do prania, kąpiel, maszynki do prania

hurt. i detal.

A. Koszewski,
Poznań, St. Rynek 61

Pw 8020-11,1-1

Gramofon
szafkowy tanio sprzedam. Słowackiego 48 mieszkanie 6
3 1937

